

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 26 Listopada r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 16 listopada.

Naywyższy Reskrypt do Jenerała Kawalerji, Hrabiego Wittgensteina:

Hrabio Pietrze Krystjanowiczu!

Powierzoną wam armiją, obeyrzaną przeze Mnie w okolicach Tulozyna, miałem rzetelne zadowolenie, znaleźć we wszystkich częściach w stanie tak odznaczającym się, iż ona, podług najsłabszej sprawiedliwości, może stanąć w równi z najlepszymi wojskami armji Rossyjskiej. Doprowadzenie jej do tego stanu, przyznając niezmiernym trudom i staraniom waszym, za które przyjemno Mi oświadczyć wam niniejszem zupełną i rzetelną Moję wdzięczność, przebywając z resztą nazawsze ku wam przychylnym.

(podpisano) ALEXANDER.

w Wołhosiensku dnia 14 października 1823.

Przez Naywyższy rozkaz dzienny, datowany w Carskiem Siele dnia 6 listopada, Xiażę Menszykow, Jenerał adjutant J. C. M. przeznaczony do kolegium spraw zagranicznych.

Xiężniczki Alexandra i Barbara Repninówny, córki jenerała porucznika Xiażęcia Repnina, zostają mianowane pannami honorowymi NN. Cesarzowych.

Radca stanu Mohilewski, kierujący ekspedycją rewizji rachunków, otrzymał order s. Włodzimierza 3iej klasy.

Ukaz J. C. M. do Kapituły orderów. Uważając gorliwość, z jaką sir Robert Wilson, były jenerał wojsk Króla Jmci Brytanii Wielkiej, służył w roku 1813, sprawie oswobodzenia Europy, udzielił mu w owym czasie pamiątki, ozdoby, na które zdał się Nam zasłużyć na polu walki.

Uważając, że teraz rzeczony sir Robert Wilson stara się wznieść wszędzie zamieszanie i nieład; że wszędzie daje się widzieć działającym w szeregach niekzemych sprawców anarchii i rewolucy, a znieważającym ozdoby jemu udzielone; rozkazujemy Naszej kapitule orderów wykreślić imię sir Roberta Wilsona z listy Kawalerów Naszych orderów. (podpisano) ALEXANDER.

Moskwa dnia 26 sierpnia.

Kurs sankt-petersburski d. 13 listopada: dukat hollen. nowy 11 r. 40 kop., stary 11 r. 10 kop. Zmiana złota 2 r. 80 kop. Zmiana srebra 2 r. 74 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygnacyami — — 100 —
6% brzęcząca moneta — — — — —
5% takąż — — — — — 83½ } procentów

AUSTRIA.

Wiednia dnia 18 listopada.

Dzisiejsza gazeta tutejsza zawiera co następuje: „Przekonał się N. Cesarz Jmci, iż był Królowski-Angielski jenerał major Robert Wilson, stał się wcale niegodnym ozdób wojskowych austriackich, nadanych mu dawniej w nagrodę waleczności jego, okazanej na polu bitwy, w różnych

zdarzeniach, a to przez swoje późniejszą czynną związki z wiohrzycielami i rewolucjonistami w kilku krajach, i przez kroki, czynione jawnie ku ich wspieraniu; raczył więc ogłosić rzeczonygo Roberta Wilsona za utracającego takowe ozdoby; i tym celem wydać rozkaz do właściwej kancelaryi orderów, aby imię jego z listy członków orderów wymazała. (D. A.)

FRANCYA.

Paryż dnia 15 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Książe Jmci dał niedawno prywatne wysłuchanie pułkownikowi Buturlin, adjutantowi N. Cesarza Jmci Rossyjskiego.

Xiażę Angouleme (pisze tutejszy Dziennik handlowy) przybył prywatnie do Madrytu, i przez ciąg pobytu swego w tej stolicy, rzadko pokazywał się publicznie. Spalono jednak fajerwerk przed mieszkaniem jego, i miasto oświecono. Wspomniany Xiażę powróci dnia 2 grudnia do Paryża.

9,000 jazdy i 5,000 piechoty ma stać przez zimę w departamencie niższych Pireneów.

Mer w Clermont ogłosił, iż między przybyłymi tam jeńcami hiszpańskimi, jest wielu rzemieślników, których z pożytkiem użyć można do warsztatów i robot w domu, przez co wielką sposobność polepszenia losu swojego zarobkiem.

Sygnac, iż noty, które rząd angielski podał naszemu po oswobodzeniu Króla hiszpańskiego, tyczą się przyszłych stosunków między Francją i Hiszpanią, oraz interesów krajów południowo-amerykańskich.

Baron St. Jacques zapewnia, iż Xiażę Rovigo (Sawary) mylnie twierdzi, jakoby Xiażę d'Enghien jeździł czasem z Ettenheim do Sztaszburga.

Sprawa lekarza Castaing zajmuje bardziej ciekawość paryżanów, aniżeli Riego i Savary. W dniach 10 i 11 b. m. był zapytywany przez prezesa sądu kryminalnego, w obecności sędziów i licznie zgromadzonych słuchaczy. Wysłuchano w tej sprawie 92 świadków, a przed prezesem postawiono na stole kieliszki i filiżanki z różnymi płynami, które w mieszkaniu tego lekarza znaleziono. Castaing ubrany w czarne suknie, odpowiedział bez trwogi na czynione mu zapytania. Z powodu tej sprawy niektóre dzienniki tutejsze przypominają margrabinę Brinvillieres, którą d. 16 lipca 1676 roku ścięto i spalono. Otruła swego oycę, męża, i całą rodzinę. Rozdawała nawet zatrute suchary ubogim w szpitalu. Pewnego dnia uyrzała w klasztorze smutną nowicyuskę, która jej powiedziała, iż z woli rodziców musiała wstąpić do klasztoru, aby starszy brat cały majątek posiadał. Pocięszyła ją margrabina, przyrzekając wstawić się za nią do rodziców. W kilka dni dowiedziała się nowicyuszka, iż oyciec jej, matka i brat, wkrótce po sobie umarli. Widząc margrabina, iż zbrodnia jej wydała się, umknęła do Leodyum, i żyła tam przebrana po mężku. Urzędnik policyjny paryżki potrafił ją wywabić za rogatki, i sprowadził do Paryża.

Czytamy w jednym z dzienników naszych, iż Hrabia Caraman żądał powiększenia mu pensyi summa 40,000 franków, i dla tego utracił urząd posła naszego przy dworze austriackim.

Dnia 16. Wczorajszy Monitor umieścił następujący raport marszałka Moncey z Barcello-
ny pod dniem 8 b. m. „Mam zaszczyt uwiado-
nić, że (jak już dawniej doniosłem) wojsko fran-
cuzkie d. 7 b. m. o godzinie 7mej zrana zajęło
twierdzę Tarragonę. Milicje, które się tam znaj-
dowały, złożwszy broń zostały puszczone do do-
mu, a wojsko liniowe, wynoszące 5,000 ludzi,
udało się do wskazanych stanowisk. Zajęcie to
uskuteczniło się bardzo spokojnie i porządnie pod
kierunkiem jenerała Barona Montgarde. Jutro
śpiewane będzie w tutejszym kościele katedral-
nym uroczyste *Te Deum*, z powodu zajęcia Bar-
celony. Naywiększą spokojność panuje w tém
mieście, i codziem wzrasta się zaufanie, które po-
mieszcza parafii list następujący:

We wczorajszym dzienniku Konstytucjonista
czytamy: „Pan Manuel pojechał przed kilką dnia-
mi do la Ferte-Sous-Jouarre, chcąc trzymać do
chrztu dziecę pewnego przyjaciela swego. Wwi-
gilią tego obrzędu ojciec dziecicy odebrał odpro-
boszcza parafii list następujący:

Z la Ferte-Sous-Jouarre 8 listopada 1823 roku.
„Mości Panie, powziawszy wiadomość, iż
Pan Manuel, będzie jutro w kościele moim dla
trzymania dziecicy W Pana do chrztu, wilienem
W Panu oświadczyć, iż stosownie do pisma Bisku-
pa w Meaux pod dniem 4 kwietnia r. b. nie mo-
gę go przyjąć. Poohlebiam sobie, iż W Pan tak
swemu przyjacielowi, jakoteż mnie, lechcesz
oszczędzić nieprzyjemności odmówienia, do któ-
regobym został zniewolony. Jestem i t. d.“
(podpisano) Couvin.

„Po takiem uwiadomieniu, Pan Manuel, uni-
kając gorszący sceny, nie pojechał do tego kościo-
ła. Rodzice chrzestni udali się do przyległej pa-
rafii, gdzie proboszcz, niewiedzący o piśmie Bi-
skupa, nie czynił żadney trudności w danu chrztu.“

Dzisiejszy Dziennik Rozpraw pisze w tej
mierze: „Sama data mniemanego pisma Biskupa
każe nam wątpić o prawdziwości całego tego zdarze-
nia. Jakże można przypuścić, aby Biskup w Meaux
przewidział jeszcze w kwietniu, iż Pan Manuel,
mieszkający w Paryżu ma w listopadzie trzymać
dziecę do chrztu w kościele la Ferte-Sous-Jouarre?
Zdaje się więc, iż dziennik Konstytucjonista zo-
stał wprowadzony w błąd. List proboszcza nie
jest podobno rzeczywisty, a jeśli nim jest, w tym
razie zachodzą zapewne okoliczności, które nie są
wymienione w liście, i które były powodem do
niego. Tak bowiem, jak powyższy wypadek opi-
sano, zdaje nam się ciemnem, a nawet niepodobnem.

(z Gazety le Conservateur Impartial.) O-
głoszenie drukiem pamiętników Xięcia Rovi-
go, dało powód do wydania Zbioru wszystkich
aktów, dotąd niedrukowanych, a dotyczących się spra-
wy Xięcia d'Enghien. Te akta, które jenerał Sa-
vary ogłosił za stracone, teraz z druku wyszły,
i zawierają dziennik Xięcia; jego examen tajem-
ny, dwie terminki jego wyroku, koresponden-
cja między jenerałami Murat i Hulín, oraz radcą
stanu Réal. Akta te tworzą zbiór bardzo inte-
rersujący. Z tych ciekawych artykułów przyta-
czamy Dziennik Xięcia d'Enghien, pisany wła-
snoręcznie, a którego oryginał podany był pierw-
szemu konsulowi dnia 1 Germinal roku 12.

Czwartek d. 15, w Ettenheim, dom mój opa-
sany przez oddział dragonów i pikiety żandarme-
ryi, w ogóle około dwóchset ludzi; dwóch jenera-
łów, półkownik dragonów, półkownik żandarmeryi
Charlot ze Strazburga, o godzinie 5tej; o pół do 6tej
drzwi wybito, zaprowadzony do młynu blisko cegiel-
ni; papiery moje zabrane, opieczetowane; zaprowa-
dzony na kałamaszce w pośród dwóch rzędów kara-
binierów aż do Renu. Wsadzony na statek dla
płynienia do Rheinau. Wysadzony i pieszo pro-
wadzony do Pflogsheimu; śniadanie w karcz-
mie; siadłem do pojazdu z półkownikiem Char-
lot, wachmistrzem żandarmeryi, żandarmem na
kozlach, i z Grünsteinem. Przywieziono do Straż-
burga do półkownika Charlot około pół do 6tej;
w pół godziny na dorożce przewieziony do cyta-
delli. Towarzysze niedoli mojej przywiezieni z

Pflogsheimu do Strazburga, kołmi włosciańskimi
na prostych wozach. W tylnie czasie, co i ja do
cytadeli przywiezieni; wysadzeni u komendanta,
umieszczeni na noc u niego w sali na materacach
na ziemi. Żandarmowie piesi w przedpokoju; dwóch
za straż w pokoju; jeden u drzwi. Zle spałem.

Piątek dnia 16. Uwiadomiony, że mam od-
nienić mieszkanie. Z własney kieszeni płacę za
sól, i podobno za opał i światło. Jenerał Leval,
owódca dywizyi z jenerałem Ferion, jeden z tych,
o mię brali, odwiedzają mię; obeyscie się ich bardzo
zięble. Przeniesiony zostałem do oficyny na pra-
wey stronie wchodzą na dziedziniec z miasta.
Mogę chodźć do pokojów PP. Thamar, Jacques,
i Szmitta, przez drzwi poboczne; lecz nie mogę
wyszć, ani ja, ani moi ludzie; uwiadomiamy mię
jednak, że wolno mi będzie przechadzać się po
ogrodzie, który się znajduje na dziedzińcu za tą
oficyną. U drzwi moich straż ze 12 ludzi i ofi-
cera. Po obiedzie rozdzielają mię od Grünsteina,
którego osadzają samnego jednego na drugiej stro-
nie dziedzińca. Ten rozdział powiększa moje nie-
szczęście. Pisałem dziś rano do Xiężny, posłałem
list do jenerała Leval przez komendanta: nie mam
odpowiedzi. Prosiłem go o wysłanie jednego z lu-
dzi moich do Ettenheimu: zapewne wszystko mi
będzie odmówionem. Nadzwyczajna jest ze wszech
stron ostrożność, ażebym z nikim nie rozmawiał.
Jeśli to położenie dłużej potrwa, pewny jestem,
że mię rozpacz ogarnie.

O pół do 5tej, przeglądano moje papiery,
które półkownik Charlot z komisarzem policyi,
w obecności mojej odpieczetował. Czytają je po-
wierzchnownie; związują je w paki oddzielne, i po-
wiadają mi, że je poszła do Paryża. Będę więc
musiał schnąć kilka tygodni, a może i kilka mie-
sięcy. Tymbardziej smutek się pomnaża, im
więcej myślę nad mém okropnem położeniem.
Kładę się o godzinie 11stej, jestem osłabiony, i
spać nie mogę. Major placu, P. Machin, obcho-
dzi się ze mną bardzo grzecznie; odwiedza mię,
kiedy się spać kładę, cieszy mię obowiązującemi
słowami.

Sobota dnia 17. Nie mam żadney wiadomo-
ści o moim liście. Drę z niespokojności o zdro-
wie Xiężny; jeden wyraz mey ręki mógłby je
polepszyć; jestem bardzo nieszczęśliwy. Kazano
mi podpisać wywód słowny otwarcia moich pa-
pierów. Proszę i otrzymuję, przydać tam dodatek
objaśniający, dla dowodu, iż nigdy nie miałem in-
nych chęci, jak tylko służyć i wojować. Wie-
czorem powiadają mi, że będę mógł przechadzać
się po ogrodzie, a nawet i po dziedzińcu z ofice-
rem strażowym, również i towarzysze mojego
nieszczęścia, i że moje papiery wysłane są do
Paryża, przez gońca umyślnego. Jem wieczrę i
kładę się weselszy.

Niedziela dnia 18. Biorą mię o godzinie
pół do drugiej z północy; dają mi tylko czasu do
ubrania się; uściskam nieszczęśliwych mých to-
warzyszów, moich ludzi; wyjeżdżam jeden z dwó-
ma oficerami i z dwoma żandarmami. Półkown-
ik Charlot uwiadomił mię, ażebyśmy szli do dy-
wizyynego jenerała, który z Paryża odebrał roz-
kazy. Zamiast tego, znajduję pojazd z sześcią
kołmi pocztowymi przed kościołem; sadzą mię do
tego pojazdu; porucznik Peterman siada przy mnie;
wachmistrz Blittersdorf siada na kozle; dwóch
żandarmów jeden wewnątrz a drugi zewnątrz.

Zaczęto dzisiaj przedawać pisemko ulotne
P. Méhée-de-la-Touche. Zawiera ono ciekawe
anegdoty o Fouché, Réalu i t. d. oraz uwagi nad
pismem Xcia Rovigo, w których miejsce to wię-
cey zastanawia uwagę.

Oświadczam, że to jest nieprawda, iż Xcie Ro-
vigo napotkał P. Réal w dzień zamordowania,
w ubiorze radcy stanu, który miał, jak on powiada,
rozkaz od N., examinaowania Xięcia d'Enghien.

Był to dzień tak pamiętny, iż trwale pozos-
tał w pamięci wielu ludzi, którzy są, o czém
nie wątpię, w stanie dania świadectwa o tym wy-
padku. Nie spodziewam się, iżby P. Real chciał
przeczyć, iż odebrawszy od niego rozkaz pierw-

szego konsula, abym się udał rano do jego bióra dla interessów, które później w innej okoliczności wyjasnione zostaną, że byłem u niego w domu dla zabrania go z sobą; i że byłem obecnym, kiedy się ubierał, a nie wtedy, nie było z ubioru radcy i że po tym udaliśmy się do jego bióra na ulicę *Sainta-Péres*, gdzie przepędziłem kilka godzin na pisaniu szczegółów, o które Napoleon kazał u mnie się zapytać. Będę utrzymywał przed każdym, ktobykolwiek chciał zaprzeczyć, iż do godziny drugiej po południu *P. Real* nie wychodził, i niemógł mieć rozmowy z *X. Rovigo*, na drodze do *Vincennes*, dokąd nie miał potrzeby iść dla powzięcia wiadomości co się działo; i gdzie już nieodbywało się śledztwo.

Ta okoliczność będąc widocznie zmyśloną dla jakiegos potrzeb, mogąc być obaloną przez świadectwa ze urzędników kancelaryi, między którymi znajduje się kilku, co sobie dokładnie tę okoliczność przypominają; a jeśli ona upadnie, w cóż się obróci przytoczenia, którym za podporę służyć miała.

Oesterreichischer Beobachter umieścił regestr aktów, drukiem teraz ogłoszonych, należących do sprawy *Ludwika Antoniego Burbona* Xięcia *d'Engien*. 1) Dziennik Xięcia własnoręcznie pisany; 2) rozkaz, na mocy którego Xiążę stawiony był przed sądem wojskowym. 3) Rozkazy zawierające mianowanie członków do tego sądu wojennego. 4) Examen Xięcia. 5) Terminka wyroku śmierci. 6), 7) Listy *Reala* z żądaniem wyroku śmierci; 8) list *Murata*, donoszący o odebraniu włosów, obrączki i listu Xięcia do Xiężny *Rohan*. 10) Nowa terminka wyroku. 11) Minister wojny donosi o odebraniu kopii tego nowego wyroku.

HISZPANJA.

Madryt dnia 9 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Królestwo Ichmość z rodziną swoją wyjechali z *Anduxar* i przybyli do *Baylen*: Mieszkańcy *Sierra Morena* zebrałi się na gościńcu z *Baylen* do *la Carolina*, gdzie Monarcha stanął d. 4 b. m. Nazajutrz zaś przybył do *Santa-Cruz de Medela*.

Królewstwo Ichmość zjadł tu d. 13 b. m.: zaniechali bowiem podróży do *Toledo*.

Na miejscu *Don Wiktor Saez*, (pisze *Dziennik Paryżki*) *Don Vargas Laguna*, dotychczasowy poseł przy dworze rzymskim, ma być pierwszym ministrem królewskim.

Dnia 2 b. m. przybył tu Pan *A'Court* poseł angielski.

Podpółkownik *Bovado* popłynął d. 23 z. m. do *Hawanny*, a brygadyer *Vriarde* popłynął d. 26 do wysp kanaryjskich.

Jenerał porucznik Hrabia *Bourmont* ma być naczelnym dowódcą wojska francuzkiego, zastępującego w Hiszpanii, a jenerał porucznik *Latour-Voisac*, obeymie na miejscu jego dowództwo w *Kadyzie*.

Rada kastylijska oświadczyła Królowi Jmci, iż przez wyniesienie się różnych osób z kraju, Hiszpania traci 45 milionów twardych piastrow (225 milionów franków).

Dnia 4 b. m. odprawiło się w kościele poświęcenie chorągwi 1go batalionu tutejszych ochotników królewskich. Mszą ś. miał Biskup obecności junty, wielu jenerałów i innych znakomych osób. Dowódca przemówił głośno do żołnierzy: *Czy przysięgacie umrzeć w obronie ołtarza i tronu. Żołnierze odpowiedzieli: Przysięgamy! Niech żyje Król!*

Zpomiedzy 200 oficerów konstytucyjnych hiszpańskich, którzy się znajdowali w *Madrycie*, mieli być zaprowadzeni do Francyi, wszyscy prawie oświadczyli chęć służenia w wojsku francuzkiem; niektórzy chcą udać się do domu. Jenerał *Toussaint* odmówił niedawno władzom rojalistowskiemu wydania dwóch oficerów.

Cały korpus artylleryi, którego oficerowie najwięcej się przyłożyli do rewolucyi, został rozpuszczonym z rozkazu Królewskiego. Oficerowie mają wrócić do domu, i czekać, póki Monarcha

przy utworzeniu wojsku, nie umieści tych, których zechce.

Kapituła sewilska ofiarowała Królowi Jmci 25,000 piastrow, na srebrnej tacy, dla zasilenia wyłączonego skarbu.

Don Manuel de Burnaga, były pleban w *Casero*, w Arcy Biskupstwie tolledańskim, jeden z członków stanów, którzy oświadczyli się za wywiezieniem Króla do *Kadyxu*, został poznany i poymany niedaleko *Oropesa*, gdzie się ukrywał.

Kadyx dnia 3 listopada.

(z *teyże gazety*.)

Niebardzo podobala się jenerałowi *Bourmont* radość, jaką mieszkańcy tuteysi okazali z uwolnienia Xięcia *del Parque* i Pana *Latre*, i z oddalenia gubernatora hiszpańskiego, który ich kazał uwięzić. Gdy hałas na teatrze nieustawał, wspomniony jenerał posłał do loży municypalności z oświadczeniem, iż każe spuścić zasłonę. Nazajutrz rano wydał odzież, w której wyraził: „Mieszkańcy *Kadyxu*! lubo dotąd jeszcze niesłyszeliście głosu mego, nieomieszkalem jednak uważać pośrednio i bezpośrednio politycznego waszego postępowania. Postrzeżenia moje przekonały mię, iż jesteście ludem oświeconym, gotowym zniszczyć intrygi wichrzycieli, którzy się nieszczęściem na tron targają. Przeciwno takim dobyłem mojej szpady, a używając powierzonej mi władzy, pomszczę się surowo za ich spiski. Wy zaś, którzy nie jesteście hersztami buntu, niczego się nielekajcie, znajdziecie u mnie opiekę, jeśli kto pod pozorem fałszywej gorliwości śmiał was nabawić niespokojności. Mieszkańcy *Kadyxu*! Największe ukontentowanie, jakie uczynić mi możecie, jest, gdy każdy wierny Królowi pełnić będzie powinność swoją.“

ANGLIA.

Londyn dnia 12 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Gazeta tutejsza ministeryalna *Goniec*, pisząc znowu onegdaj o krajach południowo-amerykańskich, wyraża: „Dziwiłby się potrzeba, gdyby w sposobie myślenia naszego względem tych krajów, upatrywano albo wojnę, albo zaczepkę. Mocarstwa europejskie nie zechcą się wdawać w interessa nasze, jak my się w ich niewdajemy.“

Inna gazeta tutejsza donosi, co następuje, o zamiarach Hiszpanii względem osad w Ameryce Południowej: „Do uzbrojonych w *Kadyzie* statków, przeznaczonych do Ameryki, mają się jeszcze przyłączyć 2 fregaty i 3 korwety. Rząd hiszpański chce oraz najać albo kupić w rozmaitych portach europejskich statki do przewiezienia 20,000 piechoty i 2000 jazdy. Jenerał *Morillo*, znający już położenie miejsca, ma objąć dowództwo, i weźmie szczególniej wojsko, które już służyło w Ameryce, i jest przyzwyczajone do klimatu, przez co Hiszpania tę jeszcze korzyść spodziewa się odnieść, iż wyprawi wojsko, którego pobyt uważa za niedogodny, ile że bezpieczeństwo kraju może być powierzone francuzom. Wyprawa, jak słyhać, uda się naprzód do *Hawanny*, dla złączenia się tam z jenerałem *Morales* i wojskiem jego, wynoszącym jeszcze 2,500 ludzi. Wyspa *Kuba* ma być środkiem miejscem działań. Wybor kraju, na który najpierw uderzyć wypada, ma być zostawiony naczelnemu dowódcy. Zdaje się jednak, iż *Mexyk* będzie naprzód teatrem wojny, bo jest najbliżej, i Hiszpania spodziewa się znaleźć pomoc od tamiecznych panów i xięży. Wreszcie Hiszpania, dla ujęcia sobie innych narodów, ma wydać urzędowe oświadczenie, pozwalając im należeć do handlu, i zapewniając, że tylko ma na celu, odzyskanie zwierzchniej władzy nad osadami swemi.“

Na uczcie u lorda prezydenta tutejszej stolicy, znajdował się tylko Xiążę *Sussex* z kilku członkami izby niższej. Nie było zaś żadnego ministra, żadnego posła zagranicznego, i żadnego para.

Do Irlandyi przybyło kilku wlochów, którzy służyli w wojsku konstytucyjnym hiszpańskim.

List z *Gibraltaru* pod d. 27 października wyraża: Pełno tu jest zbiegłych konstytucjonistów

hiszpańskich, między którymi znajdują się: *Manzanares, Torres, Calatrava, Quiroga, Infantes, Valdes, Alava* i t. d. Niektórzy z nich spodziewają się znaleźć przytułek we Francyi. Słychać, iż dwaj znakomici członkowie izby wyższej wezwali *Alava* i *Arguella*, aby przybyli do Anglii. Pan *Wilson* miał dziś popłynąć do Anglii z jenerałem *Lallemand*.

Dnia 15. Słychać, iż d. 18 b. m. Król Jmć odprawi radę gabinetową, na którą wszyscy nieobecni ministrowie mają zjechać, i którzy przedmiotem (jak się zdaje) będą interessa południowo-amerykańskie.

Książę *Polignac* poseł francuzki przy dworze tutejszym, dał wczora wielki obiad dla posłów: Rosyjskiego, Austriackiego, Pruskiego i Portugalskiego.

Pan *Robert Wilson* przybył d. 8 b. m. do *Falmouth* na statku pocztowym *Walsingham*.

Okręty nasze *Ganges* i *Superb*, przy pomocy wietrze wypłynęły d. 11 b. m. z *Portsmouth* z 12tym półkiem piełoty. Rozmaite są pogłoski o ich przeznaczeniu.

Książę Sasko-Koburski *Leopold* pięknie ciągle swój dom wiejski w *Claremont*, i niedawno kupił grunta za 100,000 funtów szterlingów.

Onegdaj zgromadzili się Lordowie rady Królewskiej dla ułożenia listy szeryfów w Anglii na rok przyszły. Przewodniczył Lord *Harrowby*, który niedawno wrócił z *Genewy*, gdzie był na ślubie najstarszego swego syna, Lorda *Seldon*, z najstarszą córką margrabin *Bute*.

N I E M C Y.

Monachium dnia 17 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Jenerał *Zastrów*, poseł pruski dał tu d. 15 b. m. wspaniałą ucztę, na której znajdował się Król Lewic bawarski *Karol*, Książę *Leuchtenberski* (były Vice Król Włoski) i najznakomitsze osoby. Na zajutrz o godzinie 7mej wieczorem, w kaplicy dworskiej odbył się obrzęd ślubu Królowej *Elżbiety* zastępował Królewic Bawarski, ozdobiony otrzymanym przed kilką dniami orderem czarnego Orła. W czasie obrzędu dzwoniło we dzwony wszystkich kościołów tutejszych i 60 razy z dział wystrzelono. Po ślubie Królowa nowo zaślubiona, otoczona rodziną i dworem, przybyła do *Berlina*, dla oddania ślubnej obrączki Królewicowi Pruskiemu. Tegoż dnia był u dworu wielki obiad; a wieczorem cała rodzina Królewska znajdowała się na teatrze, gdzie publiczność przygłała ją radośnemi okrzykami. Grano komedję *Szlachetne dziecię*, i balet: *Sąd Parysa*. Całe miasto wspaniale oświecono.

Od brzegów Menu dnia 17 listopada.

(z tejże gazety.)

Listy prywatne z Szwajcaryi zbijają pogłoskę, jakoby półki szwajcarskie, zostające w służbie francuzkiej, miały być odstąpione Hiszpanii.

Słychać o uczynionej rządowi szwajcarskiemu propozycji, aby w kraju jego zaciągniono gwardyę dla Królów Hiszpańskiego i Portugalskiego. Dodają, iż pewne Mocarstwo ręczy za dopełnienie zawrzeć się mającego w tej mierze układu, a mianowicie za regularną wypłatę żołdu.

Dnia 19. List prywatny z Londynu zawiera

następujące szczegóły o przysposobiającej się w Anglii wyprawie na pomoc grekom: „Jenerał *Dewicz*, rodem z kraju montenegrynów, który dawniej służył w wojsku francuzkiem, a teraz bawi w Londynie, zaciąga dla greków legion, mający się składać z 2000 ludzi. Tym ciałem przysła już kilku zagranicznych oficerów, między którymi jest półkownik artyleryi byłej gwardyi cesarskiej francuzkiej. Zdaje się, iż jenerał *Dewicz* ma znaczne pieniądze na uskutecznienie swego zamysłu. Dla powzięcia dokładnej wiadomości o stanie interesów greckich, pod względem tak politycznym jako też wojskowym, wysłał pewnego znakomitego greka z Londynu na miejsce, aby mu o wszystkim donosił. Niezabraknie oficerów w Londynie, gdzie teraz jest ich przeszło 200 z rozmaitych narodów, którzy po większej części w Hiszpanii walczyli, a dziś niemając sposobu utrzymania się, są wystawieni na smutną przyszłość. Co się tyczy żołnierzy, jenerał *Dewicz* myśli ich szczególniejszemu zaciągając w Szwajcaryi“

T U R C Y A.

Od granic tureckich dnia 4 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Kapitan basza proponował admiralicyi greckiej, ażeby się poddała pod warunkiem, które wystawiał jako szczególną łaskę W. Sultana; lecz krótką odebrał odpowiedź, iż grecy wolą raczej zginąć, niż poddać się Porcie.

Listy z *Cefalonii* pod d. 31 października donoszą, iż twierdza *Korynt*, przyciśniona głodem, poddała się grekom, co jednak potrzebuje potwierdzenia. List z *Zante* pod d. 9 z. m. wyraża: „Twierdza *Korynt*, której kapitan basza nie mógł opatrzyć w żywność, wkrótce się podda. Taki los czeka także wszystkie twierdze nadbrzeżne. *Patras, Lepanto, Coron* i *Modon*, trzymały się dotąd z powodu, iż w *Zante* utworzyło się, pod opieką agentów angielskich, towarzystwo, które podjęło się dostawiać żywności wspomnianym twierdzom, na czem zyskiwało po 100, 200 a nawet 300 na sto. Wypłacono tę należność wexlami do skarbu W. Sultana. Teraz dywan odmówił wszelkiej wypłaty, i twierdze w Morei niedostają już żywności.“

Listy ze *Stambułu* każą się obawiać nowej wojny z Persyą. W czasie odbywających się układów między obu dworami, wojsko tureckie, pod dowództwem baszy *Bagdadu*, uderzyło nagle na miasto *Mendali*, zdobyło je i osadę perską w pień wycięło. Co, jeśli się potwierdzi, może być powodem do nowej wojny.

Lord *Byron*, który bawi w *Cefalonii*, chciał udać się do greków, i pomagać im osobą swoją i pieniędzmi. Oświadczył, iż gotów im ofiarować 5,000 f. st.; i prócz tego dawać córek po 3000 f. st., lecz z przyczyny domowych nieporozumień i niezgody dowódców, wstrzymał dalszą swą podróż.

N I D E R L A N D Y.

Bruzella dnia 11 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wychodzący tu dziennik pod napisem *Wyrocznia* twierdzi, iż przywrócenie zakonu Maltańskiego wkrótce ma nastąpić, iż posiadać będzie jedną z wysp greckich, i wyszle deputowanych do Króla Hiszpańskiego, dla odzyskania dóbr zakonnych, będących w tym kraju, których przedaży stanę uchwalili.

Prenumerata na Gazetę Kurjera Litewskiego na rok następujący, przysyła się w Wilnie w Expedycyi Gazetnej Głównego Pocztańtu Litewskiego i w Redakcyi tejże Gazety; a w innych miastach we wszystkich Kantorach i Expedycjach Pocztowych. Cena zwyczajna: z przesyłaniem pocztą: rocznie rub. 14, półrocznie 7; bez pocztu rocznie rub. 9, półrocznie rub. 4 k. 50, i kwartałami r. 2 k. 25.

Pozwólono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 142.

Wilno dnia 26 Listopada v. s. 1825 Roku.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

По воле Господина Главнокомандующаго 1ю Армією, отъ Интендансима оной Арміи симъ объявляеиъся, что на поставку провіанна, а на нѣкоторыхъ пунктахъ овса, будучи происходишъ торги въ Казенныхъ Палатахъ ниже слѣдующихъ Губерній, гдѣ войска расположены именно:

а) Въ Киевской казенной Палатѣ для войскъ въ сей самой Губерніи на годичную пропорцію съ 1го марта 1824го, по 1е марта 1825го года, и особо въ онойже для Бобруйскаго пункта Минской Губерніи на потребноиъ съ 1го Іюля 1824го по 1е Іюля 1825 года; да для всѣхъ магазейновъ Могилевской Губерніи на потребноиъ съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года

б) Въ Могилевской казенной Палатѣ въоруженныя мѣсячныя торги, для всѣхъ пунктовъ оной, на время съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

Сроки торговъ назначаются въ Киевской казенной Палатѣ первому торгу 1825го года декабря 18го, 19го и 21го, второму торгу 1824 года генваря 3го, 5го и 7го, прешнему 10го, 11го и 12го; перешоржкамъ 14, 15 и 16го; въ Могилевской казенной Палатѣ торги генваря 3го, 4го и 5го, и перешоржки генваря 8го 9го и 10го.

На сии сроки вызываюиъся желающіе къ торгамъ съ законными залагами, во уваженіе по мѣсячной поставкѣ принасовъ, на сей разъ въ пящую часиъ прошивъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общесшвенныхъ оиъ дворянства поставокъ, кои основаны на одномъ доверіи; вѣдомости о потребноиъ въ каждой Губерніи будучи разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ опкрыши, въ мѣсцѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходишъ поставкѣ.

Генераль Интендантъ 1. Арміи Архилле-ри Генераль Майоръ Пироговъ.

Ноябра 14 дня 1823
года М. Шкловъ.

ОГЛОСЗЕНИЕ.

З воли JW. Глѣвно-Доводзачаго 1сзз Арміа, од Интенденци тей арміи ниниешзѣм огласза сѣ, 1з на доставкѣ провіанту, а до нѣкоторыхъ пунктовъ ова, бѣдз сѣ odbywacъ targi, w Skarbowych Izbach, niżej wyrażonych gubernij, gdzie woyska są rozłożone, a mianowicie:

а) W kijowskiej skarbowey Izbie dla woysk w teyże gubernii, na roczną proporcją od 1go marca 1824, do 1go marca 1825 roku osobno w teyże dla Bobruyskiego punktu Mińskiej Gubernii na potrzebę od 1go junii 1824go do 1go junii 1825 roku, i do wszystkich magazynow mohilewskiej gubernii na potrzebę od 1go julii 1824 do 1go januaryi 1825 roku.

б) W mohilewskiej Skarbowey Izbie powtórne mieyscowe targi, dla wszystkich jej punktow na czas od 1go julii 1824 do 1go stycznia 1825 roku.

Terminy targow naznaczają się w Kijewskiej Skarbowey Izbie, na pierwszy targ, 1823 roku decembra 18, 19 i 21; na drugi targ 1824 r. januaryi 3, 5 i 7, na trzeci 10, 11 i 12; na przetargi 14, 15 i 16; w Mohilewskiej skarbowey izbie targi januaryi 3, 4 i 5 a przetargi takozъ januaryi 8, 9 i 10.

Na te terminy wzywają się zyczący na targi z prawnymi ewikcyami, w proporcją miesięczney dostawy żywności, na ten raz w piątey części całego podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, prócz dostaw od Zgromadzeń stanu Szlacheckiego, które zostają na samey ufności; wiadomości o ilości potrzebney w każdej gubernii, będą rozestane do Izб Skarbowych w swoim

czasie, i publicznie w nich odkryte, razem ze szczegółowemi kondycyami i dalszemi prawidłami, na których osnowie mają się czynić dostawy.

Jeneral Intendent 1szey Armii, Jeneral Major Artylleryi Pirohow.

Nowembra 14 d. 1823
roku M. Szklow.

Wileńskie Towarzystwo Dobroczynności mając dane do sprzedania rozmaite sprzęty, jako to: srebro, bronzы, porcellanę, alabastry, kryształы, szkło, obrazy olejne, estampy, meble; rozmaite trumny, jako to: stare wina, wstaje miody, troj-niaki, i inną rozliczną ruchomość, z których znaczne odstępnе do kassy ubogich zaofiarowane zostało; otrzymało pozwolenie rządowe sprzedania tego wszystkiego przez publiczną aukcyą więcey dającemu. Sprzęty takowe złożone są w nowowubudowanych w domu Towarzystwa Dobroczynności salach górnych, gdzie i odbywacъ się będzie. Aukcyа rozpocznie się na dniu 26 t. m. i ciągle trwacъ będzie aż do ukończenia sprzedaży, co dzień (oprocъ dni świątecznych) zrana od godziny 9tey do 12stey, a po południu od 2giey do 4tey. Towarzystwo niewątpi iż Szanowna Publiczność Wileńska, uczuła zawsze na głos cierpiącej ludzkości, raczy i w tém przedsięwzięciu dopomocъ jego zamiarom.

U w i a d o m i e n i e.

1. Niżej podpisany ma zaszczyt donieść Szanowney Publiczności, że pierwszych dni miesiąca następującego grudnia r. b. zamierza dać w Wilnie Koncert na Fortepiano, którego rozkład późniejszym ogłoszeniem oznaymiony będzie. Pokładając nadzieję że takowy koncert łaskawie przyjęty zostanie, poleca się szczególnym względem Szanowney Publiczności.

J. Renner.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli W. Józefa Mitarnowskiego b. Sędziego Gran. przeznaczony, w majątku Horce w Powiecie Nowogródzkim leżącej agitujący się, na ostateczny zjazd ku oczewistemu dzieła rozbiorowi, po dopełnioney w terażniejszy terminie własnościow ziemskich Sądowej wizyi, dzień 20 januaryi roku 1824 zadeterminował, o czém interesowane strony przez ninieyszą zawiadamia awizacyą. Dat w Horce 1825 mca nowembra 10 dnia.

Augustyn Wereszczaka Sędzia Ziem. Ptu Nowogródz. Exdywizor. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Nowogródz. Exdywizor. Xawery Pilecki Gr. Nowogródz. Sędzia Exdywizor.

2. Litewsko-Wileński Gubernialny Rząd podaje do wiadomości, iż do wzięcia w tuleyszey Gubernii przez publiczną licytacyą w Izbie Skarbowey odbywacъ się mającą, pocztowych Stacyi, praeznaczone są terminy. 21, 23 i 25go kwietnia następującego 1824 roku; a zatem zyczący one licytować, raczą na pomienione terminy z dostatecznemi ewikcyami jawić się do wzmienioney Skarbowey Izby. Dat w Wilnie 1823 roku listopada 14 dnia. Asesor i Kawaler Kazimierz Nowioki Sekretarz i Kawaler Klejstra.

O S W I A D C Z E I E.

1. Wypis z ksiąg Ziemskich Powiatu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca nowembra 19 dnia przed Aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego stawając osobiście WJP. Ambroży Wilgocki Kapitan woysk polskich, oświadczenie wspólnie z ogłoszeniem do akt podał, które tak się wyraża: oświadczenie wspólne z ogłoszeniem w imieniu i rzeczy JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała dywizyi woysk francuzkich i polskich, Komandora i Kawalera wielu orderow, czyni się z następnych pobudek: JW. Ludwik Hrabia Pac Jenerał i Kawaler, za wiedzą Przeswietnego Wileńskiego Rzymsko Katolickiego Konsystorza jako władzy Dyecezalney, oraz za posrednictwem Sądu Głównego Wileńskiego drugiego Departamentu i innych jurydykcy, wypłacił w roku teraźniejszym 1823 apryla 11 i 24 dnia, przy Aktach Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, oraz 4 sierpnia przy Aktach Grodu Wileńskiego, następne summy duchowne. 1mo Kaplicy Wollowiczowskiej przy kościele katedralnym wileńskim pod rządem JX. Matensza Szatyńskiego kanonika i proboszcza będącego, za prawem zastawnym ś. p. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego na miasto Rożankę w powiecie lidzkim roku 1725 junii 24 dnia wydanym, a 1726 roku maja 28 w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznanym, złotych polskich 12,500. 2do: Xiężom Karmelitom starej reguły klasztoru żoludskiego, za prawem zastawnym wyderkaflowym od ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich na folwark Derażna w powiecie lidzkim 1740 junii 24 z listem na przyznanie wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 20 dnia w Sądzie Ziemskim Lidzkim aktykowanym, złotych pol. 5,000. 3tio: Xiężom Augustyanom Erremitom w klasztorze wileńskim na Sawicz ulicy rezydującym, za dwoma dokumentami, tojest za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich w roku 1749 junii 20 z ewikcyą na hrabstwie Rożance wydanym, a tegoż roku julii 1 dnia w Magdeburyi wileńskiej przyznanym złotych pol. 4,000, i za obligiem blankietowym od tychże ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich z listem na przyznanie, z terminem opłaty roku 1751 junii 24 wydanym, a 1814 januaryi 10 dnia w Sądzie Ziemskim Wileńskim oblatowanym złotych pol. 2,000. 4to: PP. Karmelitankom Bosym wileńskim w klasztorze przy ulicy końskiej a teraz policyjskiej rezydującym, za dwoma zapisami, jakoto: za obligiem ś. p. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolańskiego Jenerała Leytnanta woysk W. X. Litewskiego, z ewikcyą na dobrach Kiwatyczach w Województwie Brzeskim, roku 1767 augusta 15 dnia wydanym a tegoż roku miesiąca septembra 3 dnia w Ziemstwie Wileńskim przyznanym złotych pol. 9,000, i za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, z ewikcyą na dobrach Janowka w powiecie grodzieńskim roku 1730 marca 12 wydanym, a tegoż roku i miesiąca 14 dnia w Magdeburyi wileńskiej przyznanym, złotych pol. 5,000. 5to: Kościołowi parafialnemu w miasteczku Żyrmunach, za obligiem blankietowym z listem na przyznanie ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego z ewikcyą na folwarku Stara Dżiswa w powiecie lidzkim, z terminem opłaty roku 1772 junii 24 dnia wydanym, a 1821 roku decembra 21 dnia w Ziemstwie Lidzkim aktykowanym złotych pol. 1500. 6to: XXżom Kanonikom Regularnym Laterańskim w miasteczku JKrziemienicy w powiecie wołkowskim lokującym się, za dwoma skryptami, idque za ewikcyą na hrabstwie Rożanka w powiecie lidzkim w roku 1729 nowembra 11 dnia wydanym, a 1730 maja 23 dnia w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznanym, złotych polskich 13,620 i za obligiem blankietowym z listem na przyznanie od ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerał-Majora dywizyi pieszey woysk W. X. Litewskiego, z terminem wypłaty 1789 kwietnia 23 wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 10 dnia w kommissyi sekwestracynnej Gubernii grodzieńskiej jawionym, złotych pol. 7000. 7mo: XXżom Pijarom w Szczuczynie Litewskim mieszkającym, za dwoma dokumentami, tojest za prawem zastawnym od ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, na folwarki Turia i Mokiejowce w powiecie lidzkim roku 1728 kwietnia 23 wydanym, a 1741 januaryi 9 dnia w Ziemstwie powiatu lidzkiego oblatowanym złotych pol. 16,000 i za obligiem tychże ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich 1753 apryla 23 dnia, z ewikcyą także na folwarkach Turyi i Mokiejowcach wydanym, a tegoż roku maja 13 w Trybunale Głównym Litewskim compositi iudicii oblatowanym złotych pol. 6,000. 8vo: WW. PP. Miłosiernym także w Szczuczynie Litewskim rezydującym, za obligiem blankietowym od JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i kawalera z ewikcyą na folwarku Turyi z terminem roku 1817 marca 30 wydanym czerwonych zł. 500 czyli złotych pol. 10,000. Nono: Kościołowi parafialnemu w Rożance Pacowskiej, najprzód za różno-czasowe drobne legacye przez ś. p. Antecesorow Hrabi Paca czynione, zajmując w to oblig ś. p. Podkomorzynę Pacowej w roku 1718 wydany, złotych polskich 2,100. Powtore za obligiem ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego w roku 1792 miesiąca oktobra 5 dnia w skutek legacyi stolarza Poucha wydanym a 1820 julii 9 w Ziemstwie lidzkim aktykowanym, złotych pol. 100. Potrzebie temuż kościołowi parafialnemu w Rożance Pacowskiej za testamentem ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerała Leytnanta woysk polskich w roku 1797 marca 6 sporządzonym a dnia 9 marca tegoż roku przed delegowanym z Sądu Grodzkiego grodzieńskiego Pisarzem Houwaltem przyznanym złotych pol. 20,000. Poczwarcie szpitalowi przy tymże kościele w Rożance Pacowskiej w skutek legacyi testamentowej 1809 roku przez ś. p. Xdza Tadeusza Jodkowskiego sporządzonej, a za obligiem JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i Kawalera w roku 1816 marca 30 wydanym, a 1820 julii 9 w Ziemstwie Lidzkim oblatowanym złotych pol. 1000. Decimo: WW. PP. Benedyktynkom przy kościele ś. Katarzyny w mieście Wilnie rezydującym, za trzema obligami jakoto: za obligiem blankietowym z listem na przyznanie od ś. p. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolańskiego Jenerała Leyt-

nanta woysk pol., z ewikcyą na wszelkich dobrach z terminem wypłaty dnia 24 apryla 1768 roku wydany, a 1814 januاری 8 w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Takoz za obligiem tegoż sp. Michała Jana Hrabi Paca Jenerała Leytnanta W. W. X. Litewskiego Starosty Ziolańskiego blankietowym, z listem na przyznanie z ewikcyą na wszelkich dobrach, z terminem wypłaty 1770 roku apryla 24 wydany, a 8 januاری 1814 roku w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 20,000 i za obligiem sp. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerała Majora W. W. X. Litewskiego blankietowym z listem na przyznanie z ewikcyą ogólną, z terminem wypłaty roku 1774 februاری 24 dnia wydany, a 1814 januاری 8 dnia w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Undecimo: WW. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy kościele ś. Piotra rezydującym, pod rządem WJX. Niedzwieckiego proboszcza zostającym, za prawem wyderkaflowym od sp. Teressy z Podbereskich Hrabini Pacowey Podkomorzyny W. X. Litewskiego Marszałkowej wilkomirskiej Starościny Bołockiej, z listem na przyznanie z ewikcyą na folwarku Bohuszewszczyźnie w powiecie lidzkim roku 1702 września 25 dnia wydany, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 5,000. Duodecimo: Altaryi Hrabioru Pacow w kaplicy montwidowskiej przy kościele katedralnym wileńskim będącej, za testamentem sp. Klary z Zienowiczow Hrabini Pacowey Marszałkowej oszmiańskiej 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym złotych pol. 4,000 i za różnemi różno czasowie nastalemi legacyami, przez antecesorow JW. Hrabi Paca Jenerała woysk pol. później poczynionemi, złotych pol. 1000. O takowych przeto wypłaconych summach przez JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i Kawalera, chociaż Wileński Rzymsko-Katolicki Konsystorz, szczególnie i ogólnemi rezolucyami poświadczwszy, też summy w lokacyą JWW. Hrabioru, Zabiełłowi, Żaluskemu, Staroście z Kociellow Abramowiczowey, Putkamerowi i Zienkowiczom, na urzędową hipotekę wręczył, i wypłacone przez JW. Hrabi Paca skrypta, ile możność pozwalala, od Przełożonych powyżey zjasnionych klasztorow i kościołow uzyskane, temuz JW. Hrabioru Pacow powrócił, annihilatę onych i elliminatę z aktow nakazał, kiedy jednak w rewolucyi krajowej 1794 roku zdarzoney (oryginalne prawo zastawne na miasto Rożankę w powiecie Lidzkim będące, w summie 12,500 złotych pol., kaplicy Wollowiczowskiej przy kościele katedralnym wileńskim lokowanej, na imie proboszcza X. Skoldeja, od sp. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego w roku 1725 junii 24 wydane, a 1726 roku maja 28 dnia w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznane) przez Xdza Bakuzicza uprzedniego Proboszcza zastawnym zostało; również dowody altaryi Hrabioru Pacow w kaplicy Montwidowskiej przy kościele katedralnym wileńskim będącej, na wypłaconą przez JW. Hrabi Paca summe 4,000 złotych pol. za testamentem sp. Klary z Zienowiczow Hrabiny Pacowey Marszałkowej oszmiańskiej w roku 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym, i podobnie na summe złotych pol. 1000 legacyami antecesorow JW. Hrabi Paca zwiększoną i przez tegoż wypłaconą, niewiadomo nawet w jakiej epoce, (wedle świadectwa urzędowej wizyty 1820 roku nastaley) zaginiieniu uległy. Podobnie dowody na summe 2,100 złotych pol. za różnemi drobnemi skryptami antecesorow JW. Hrabi Paca kościołowi w Rożance Pacowskiej legowaną i wypłaconą wedle raportow i wizyt urzędowych zatraconemi zostały, nadto gdy Wileński Rzymsko-Katolicki Kynsystorz oryginał zapisu wyderkaflowego sp. Teressy z Podbereskich Pacowey Marszałkowej wilkomirskiej w roku 1702 miesiąca septembra 25 dnia na summe 5,000 złotych pol. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy kościele ś. Piotra rezydującym wydany, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim oblatowany, z powodu iż tenże zapis pewne obligacye za dusze sp. antecesorow, JW. Hrabi Paca w sobie mieści, po zaannihilowaniu onego, w archiwum dyecezalnym, dla lokacyi zatrzymał, procz zaś tego gdy niektórzy Przełożeni powyższych klasztorow i kościołow, mogli zatrzymać u siebie, dla pewnych miejscowych wiadomościow, widymusy, ekstrakta, lub też autoryzowane kopie opłaconych dopiero skryptow, przeto, ażeby w następności, przez niewiadomość wszystkich okolicznościow nie wyrodziła się jakaś kwestya, lub pretensya, JW. Ludwik Hrabioru Pac Jenerała i kawaler przez niniejsze publiczne oświadczenie wszystkich w ogólności ostrzega, iż jeśli by gdziekolwiek wynalazły się na summy podług powyższej specyfikacyi wypłacone, tak zatracone i niepowrócone tranzakta oryginalne, wyżey wymienione widymusy lub ekstrakta, praw zastawnych, wyderkaflowych, assekuracyynnych, obligow i dalszego tytułu skryptow, że takowe jako opłacone i do powrotu JW. Hrabioru Pacow należne, są nieważne i żadnego znaczenia nie mają. Takowe oświadczenie współ z ogłoszeniem, w imieniu JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i kawalera podpisuję. Dattum w Wilnie roku 1823 miesiąca października 25 dnia. U tego oświadczenia podpis, poniżej poświadczenie również z podpisem, tudzież dwie pieczęcie urzędowa i herbowa na laku czerwonym wycisnięte i jedwab przez dwa arkusze papieru przeciągnięty utrzymujące, niemniej podpis Sekretarza i numer na boku tak się wyrażają: Ambroży Wilgocki Kapitan b. woysk polskich Plenipotent. (LS). Takowe ogłoszenie wolno pomieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego roku 1823 miesiąca nowembra 9 dnia Generalny Oficyał Dyecezyi Wileńskiej Prałat Kanclerz ś. Teologii Doktor. X. Wincenty Mikucki. Karty konnotował Sekretarz z Ciechanowca Kiszka Zgierski. N. 3311. Po podaniu do akt jest takowe oświadczenie w xięgi Ziemskie powiatu wileńskiego wpisane z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową ziemską tegoż powiatu stronie potrzebującej jest wydan.

Zgodność z Protokółem poświadczam Wileński Ziemski Regent Jan Zienkowicz.

Roku 1823 miesiąca gbra 20 dnia Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego takowe oświadczenie poświadczam:

Michał Sawicki Prezydent Ziemski Powiatu Wileńskiego i Kawaler.

O z b i e g a c h.

Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięły w mieście Wilnie bez paszportu Ignacy Mateusza syn Juszkiewicz powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 45 rodem z wileńskiej gubernii, kowieńskiego powiatu z majątności Butrymance, jakowe opowiadaniu po uczynionej wyprawce, okazało się niesprawiedliwe; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julii 1823 wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julii 1823 r., podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatej białej, włosów na głowie ciemnych na wąsach rusych, brodę goli, na brodzie wielki znak od rozbicia przez konia, oczu ciemno szarych, nosa miernego.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż zostający dla posylek przy wileńskiej Izbie Powszechnej Opieki, po uwolnieniu od robot w bobruńskiej twierzy, Nikita Iwanow Czerniszenko, powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 51 rodem z czernihowskiej gubernii z borzeńskiego powiatu, z poddanych obywatelki Antoniny Maksimowej, z familiynego nazwiska niewiadomej; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julii 1823 roku wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julii; podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 3 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatej czystej, włosów na głowie ciemnych, nieco pleszywy, na wąsach rusych, brodę goli, oczu światło szarych, nosa podługowatego. Dnia 5 gbra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na dostawę dla woysk kwaterujących w mieście Wilnie świec łojowych, będą odbywać się w Wileńskiej Skarbowej Izbie targi; a zatem życzący do nich należeć zechcą przybywać z prawnymi i dostatecznymi kaucjami na terminy: pierwszy 3, drugi 5, a trzeci 10 następującego decembra, do Izby Skarbowej, gdzie objawiono będzie i o roczney potrzebie świec. Dnia 13 nowembre 1823 r.

Assesor Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3. Sąd Ziemski Ptu Wileń. wszystkie interesowane strony zawiadamia, iż sprawę konkursową między wierzycielami zeszłego Józefa Szyrwńskiego odchodzącą ma zamiar wziąć w namowę do ostatecznej decyzji dnia 29 gbra 1823 r., iżby więc przed tym terminem wszyscy pretensorowie stosunki swoje objawiali wzywana, dla niełączących się, że amissya zapisana będzie ostrzega, z debitorami zaś choćby w niestanności oczewisty ustanowi wyrok; za-

tym wydarzyć się mogące niedogodności własney winie przypisać będą powinni, onymże wiedzieć daje.

2. Rząd Obwodu Białostockiego wydziału zgo niniejszym ogłasza, że w terminach pierwszym 11, drugim 14go, a trzecim i ostatecznym 18go grudnia roku teraźniejszego 1823, odbywać się będą w tymże drugim wydziale licytacye, na trzechletnie wydzierżawienie, zaczynając od 1go stycz. 1824 r., do 1 stycz. r. 1827 propinacyynego poboru, w mieście nadetatowym Odelsku Białostockiego Obwodu w powiecie Sokolskim leżącym exystującego; za któren to pobor płacono do Skarbu rocznego dochodu 1680 rubli assygnacyynych. Życzący zatem wziąć w dzierżawę takowy pobor, zechcą się stawić na powyższe terminy do licytacji z prawnymi kaucjami. Ludwik Lachowicz Kaznacze Obwodowy.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe	
		Listopad	
		Piątek	
		dnia 23	
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		sre- brem	assy- gnat.
		rubl.	kop.
Beczka litewska mająca garcy lit.	Zyta suchego	—	—
	— surowego	6 50	26
	Pszenicy ozimej	8 50	34
	— jarej	—	—
	Jęczmienia	5	20
	Owsa	4	16
	Gryki	5	20
	Grochu	8	32
	Bobu	—	—
	Siemienia lnianego	7	28
Pud Rossyjski.	— konopnego	—	—
	Krup jęczmiennych	12 80	51 20
	— owsianych	10 91	79 64
	— gryczanych	18 72	74 88
	Łoju wołowego surowego	2	8
	— — — topionego	3	12
	Miodu przasn. z woskiem	—	—
	Wosku topionego niebielon.	14	56
	Świec woskowych białych	24	96
	— — — żółtych	18	72
Od 18 do 25 listopada	— łojowych przywożnych	3 50	14
	— — — tu robionych	4	16
	Włókna towarnego lnu	—	—
	— — — pieńki	—	—
	Siana murożnego	15	60
	— błotnego	12	48
	Faska masła 6 garcowa	3 50	14
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48	—	—
	Piwa krajow. becz. 40 garc.	4	16
	— dubeltowego	—	—
Od 18 do 25 listopada	Plastwa po parze indyków	1 40	5 60
	— — — kur	30	1 20
	— — — gęsi	60	2 40
	— — — kaczek	40	1 60
	Chleba razowego funt 1	—	3 $\frac{1}{2}$
	— — — pyłowego przedn.	4	16
	Mięsa funt 1	2 $\frac{1}{2}$	10
	Wódki garniec 1	80	3 20

Kurs wileński na assygnaty od dnia 24 listop. rubel srebrny 3 rub 81 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty now. r. 11 kop. 79, stary r. 11 kop. 60, imperyal r. 37 kop. 4.